

Η Ανάσταση του Λαζάρου

*«Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή εκείνος που πιστεύει
σ' εμένα, κι αν πεθάνει, θα ζήσει»*

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ (σελ 104-106)

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-B118/381/2539,9856/>

1. **Ιησούς** : στο κέντρο της εικόνας.

“εγώ είμι ή ανάστασις και ή ζωή ό πιστεύων είς έμέ, κών άποθάνη, ζήσεται ”

Τα δύο χρώματα στα μάτια του δηλώνουν τις δύο φύσεις του θεία(μπλέ) και ανθρώπινη (κόκκινο) Παρουσιάζεται με διαπεραστικό βλέμμα, αυστηρό ύφος και η στάση του αποπνέει δύναμη. Η κίνηση του χεριού του δηλώνει ότι είναι κύριος της ζωής και εξουσιαστής του θανάτου.

2. Οι δώδεκα μαθητές του Χριστού

3. Οι Ιουδαίοι

που ακολούθησαν τις δύο αδελφές. Βλέπουν με θαυμασμό το γεγονός και κάποιοι από αυτούς φράζουν τη μύτη τους με το ρούχο τους λόγω της δυσωδίας που έρχεται από τον τετραήμερο νεκρό Λάζαρο.

4. **Μάρθα και Μαρία**, οι αδελφές του Λαζάρου είναι γονατιστές, προσεύχονται, προσκυνούν, παρακαλούν και εμπιστεύονται τον Ιησού

5. Ο Λάζαρος

στέκεται όρθιος μπροστά στον λαξευμένο τάφο, σημάδι της Ανάστασης καθώς και εξουσίας του Χριστού στον θάνατο. Είναι τυλιγμένος με λευκές λωρίδες (οθόνια), το κεφάλι του είναι τυλιγμένο με το σουδάριο. Είναι χλωμός με βασανισμένη όψη, γιατί έχει επιστρέψει από τον Άδη τέσσερις μέρες μετά τον θάνατο του, νέος στην ηλικία με μαύρο γένι.

6. Το τοπίο της σκηνής:

Κυριαρχούν οι βράχοι και οι απότομες πλαγιές για να τονιστεί η αγριότητα και σκληρότητα του θανάτου. Οι βράχοι κατευθύνονται προς τον ουρανό προκειμένου να γίνει σαφές ότι η φύσις είναι δημιούργημα του Θεού. Ανάμεσα στα βουνά και πίσω από μια ράχη φαίνεται το κτήριο της συναγωγής ή το προαύλιο του ναού όπου θα συνεδριάσουν οι θρησκευτικοί άρχοντες και θα αποφασίσουν την θανάτωση του Ιησού Χριστού.

Το τραούδιν του Λαζάρου, Κύπρος

Πατήστε
στο
σύνδεσμο

Εαρ ημίν επέφανεν τοις πάσι το μήνυόν
η του Λαζάρου έγερσις, ξένον φρικτόν σημείον.

Άνθη και ρόδα εύοσμα, κατάνυξις ψυχής τε
και λέγω σας, ακροαταί, εις την χαράν να είσθε.

Αρχίζω την διήγησιν κι όλοι ν' ακροαστείτε
διά να καταλάβετε και να κατανυχθείτε.

Ο Λάζαρος κατήγετο από την Βηθανίαν,
είχε και δύο αδελφάς την Μάρθαν και Μαρίαν.

Ούτος ησθένησε λοιπόν ασθένειαν μεγάλην
και πυρετός τον έλαβεν κι είχε μεγάλη ζάλην,
μα ο Χριστός ευρίσκετο εις μίαν άλλην πόλην
με 'κόσμον πολυάριθμον ομού κι οι Απόστολοι.

Η Μάρθα τους προϋπαντά με θρήνους και με πόνους
και προσκυνούσα τον Χριστόν λέγει αυτούς τους λόγους:

«Ει ησ' ώδε, Κύριε, ο Λάζαρος ο φίλος
δεν ετελεύτα αληθώς ουδέποτε εκείνος».

Λέγει τους, » Που τεθήκατε τον Λάζαρον τον φίλον,
υπάγετε ούν έμπροσθεν και δείξατε εκείνον».

Και' παρευτός επρόσταξεν ετούτον να ποιήσουν
τον λίθον εκ του μνήματος να τον αποκυλήσουν.

Και ως Θεός εφώναξεν μίαν φωνήν μεγάλην,
«Λάζαρε, δεύρο έξελθε», κι ηκούστην εν τω Άδη.

"Λάζαρε,
έλα έξω!"

Κι ευτύς εξήλθε Λάζαρος έξω λαζαρωμένος,
κίτρινος, μαύρος και γλωμός και τεταπεινωμένος.
Φόβος πολύ κατέλαβεν τότε τους Ιουδαίους
αρχιερείς και ιερείς κι αυτούς τους φαρισαίους,
τον Λάζαρον και τον Χριστόν ζητούσιν να φονεύσουν
από το πρόσωπον της γης να τους εξολοθρεύσουν.

Και φοβηθείς ο Λάζαρος σε πλοίον επιβαίνει
στης Λάρνακας τες Αλυκές την αύριον ξεβαίνει.

Τριάντα χρόνους έζησεν στην αρχιεροσύνην
κι εποίμανεν το ποίμνιον με ταπεινοφροσύνην.

Και την λαμπράν Ανάστασιν όλοι ν' αξιωθώμεν,
τον Παντοδύναμο Θεό να Τον δοξολογώμεν.

Κι εμείς καλώς σας ηύραμεν και να πολυχρονάτε,
τυριά πολλά να κάμνετε κι εμάς να μας διάτε.

Χρόνους πολλούς να ζήσετε και σεις και τα παιδιά σας
η Παναγία κι ο Χριστός

κι ο άγιος ο Λάζαρος να 'ναι βοήθεια σας.

Κάλαντα Λαζάρου, Κάλυμνος

**Πατήστε στο
σύνδεσμο**

Εις την πόλη Βηθανία, Μάρθα κλαίει και Μαρία,
Λάζαρο τον αδερφό τους, τον γλυκύ και καρδιακό τους.
Τον μοιρολογούν και κλαίνε, τον μοιρολογούν και λένε,
τρεις ημέρες τον θρηνούσαν, και τον εμοιρολογούσαν.
Την ημέρα την τετάρτη, κίνησε ο Χριστός για να 'ρθει,
και εβγήκε η Μαρία, έξω από την Βηθανία.
Και εμπρός Του γόνυ κλίνει, και τούς πόδας Του φιλήνει,
αν εδώ ήσουν Χριστέ μου, δεν θ' απέθνησκε ο αδελφός μου.

*(Μα και τώρα εγώ πιστεύω, και καλότατα ηξεύρω,
ότι δύνασ' αν θελήσεις, και νεκρούς να αναστήσεις!)*

Χαίρε πίστευε Μαρία, άγωμεν εις τα μνημεία,
τότε ο Χριστός δακρύζει, και τον Άδη φοβερίζει.
Άδη Τάρταρε και Χάρο, Λάζαρο θε να σου πάρω,
δεύρο έξω Λάζαρε μου, φίλε και αγαπητέ μου.

Παρευθύς από τον Άδη, ως εξάισιο σημάδι,
Λάζαρος απελυτρώθη, ανεστήθη κι εσηκώθη.

*(Και ευθύς απολυτρώθη, ανεστήθη και εσηκώθη,
Λάζαρος σαβανωμένος, και με το κερί ζωσμένος.
Τότε η Μάρθα κι η Μαρία, τότε όλη η Βηθανία,
Δόξα τω Θεώ φωνάζουν, και τον Λάζαρο ζητάζουν.)*

Λάζαρε πες μας τι είδες, εις τον Άδη που επήγες,
είδα φόβους είδα τρόμους, είδα βάσανα και πόνους.

*(Δώστε μου λίγο νεράκι, να ξεπλύνω το φαρμάκι,
της καρδιάς μου των χειλέων, και μη με ρωτάτε πλέον.)*

**Θα ήταν ωφέλιμο να παρακολουθήσετε και τα
ακόλουθα**

**Απόσπασμα από την ταινία
"Ο Ιησούς από την Ναζαρέτ"**

**Σάββατο του Λαζάρου:
Στιχηρά αίωνων Ανάστασις και
ζωή**

**Απολυτίκιο
Ανάστασης του Λαζάρου**

**Κάλαντα Λαζάρου,
Που'σαι Λάζαρε**

Αγαπημένοι μας μαθητές και μαθήτριες,

Ευχόμαστε να είστε όλοι καλά!

Μας λείπετε πάρα πολύ.

**Σας παρακαλούμε και εμείς με την σειρά μας να προσέχετε,
να περιοριστείτε στο σπίτι για να προστατεύσετε τον εαυτό
σας και την οικογένεια σας.**

Οι διδάσκοντες